

FORELESNING 6

EIVIND ERIKSEN

FEB 10, 2015

ELE 3719

MATEMATIKK

Plan:

- ① Lineær regresjon i flere variable
- ② Sannsynlighetsregning

Pensum:

[MKF] 2.4

[S] 2.1-2.9

① Lineær regresjon

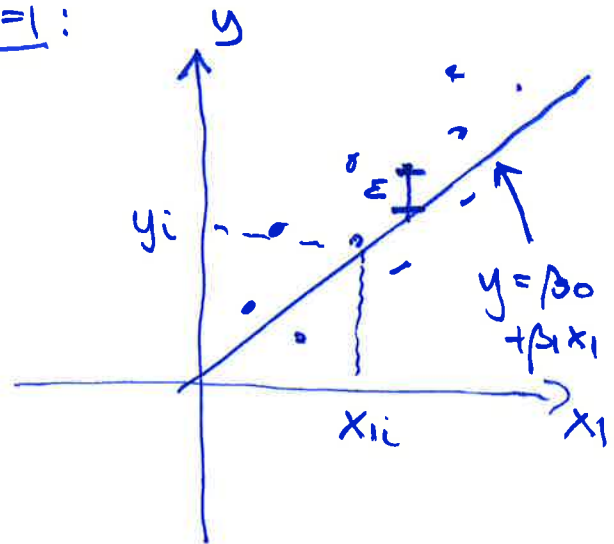
	x_1	x_2	x_3	...	x_n	y
1	x_{11}	x_{21}	x_{31}	...	x_{n1}	y_1
2	x_{12}	x_{22}	x_{32}	...	x_{n2}	y_2
3
...
...
...
N

Mål: Finne en lineær
Løsning

$$y = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_n x_n$$

gitt ved $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_n$, som er "best mulig" tilpasning til dataene.

$n=1$:

Modell: $y = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \dots + \beta_n x_n + \epsilon$

Likningsystem:

$$y_1 = \beta_0 + \beta_1 x_{11} + \dots + \beta_n x_{n1} + \epsilon_1$$

$$y_2 = \beta_0 + \beta_1 x_{12} + \dots + \beta_n x_{n2} + \epsilon_2$$

...

$$y_N = \beta_0 + \beta_1 x_{1N} + \dots + \beta_n x_{nN} + \epsilon_N$$

Husk: y_i, x_{ij} gitt
 β_i ukjent (variable)

$$\epsilon_i = \epsilon_i(\beta_j)$$

Ligningsystem:

$$\underline{y} = X \cdot \underline{\beta} + \underline{\varepsilon}$$

$$\begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_N \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} | & X_{11} & X_{21} & \dots & X_{n1} \\ | & X_{12} & X_{22} & \dots & X_{n2} \\ | & & & & \vdots \\ \vdots & & & & \\ | & X_{1N} & X_{2N} & \dots & X_{nN} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \beta_0 \\ \beta_1 \\ \beta_2 \\ \vdots \\ \beta_n \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} \varepsilon_1 \\ \varepsilon_2 \\ \varepsilon_3 \\ \vdots \\ \varepsilon_N \end{pmatrix}$$

$\underline{y} \qquad \qquad \qquad X \qquad \qquad \qquad \underline{\beta} \qquad \qquad \qquad \underline{\varepsilon}$

Hva betyr det at feilen er minst mulig?

$$\|\underline{\varepsilon}\| \text{ minst mulig} \iff \|\underline{\varepsilon}\|^2 \text{ minst mulig}$$

"
 $\varepsilon_1^2 + \varepsilon_2^2 + \dots + \varepsilon_N^2$

metode: minste kvadraters metode

Merk: Når $\underline{v}, \underline{w}$ er vektorer, så har vi

$$\underline{v} \cdot \underline{w} = v_1 w_1 + v_2 w_2 + \dots + v_n w_n = \underline{v}^T \underline{w}$$

Prille-
produkt

$$(v_1 \ v_2 \ \dots \ v_n) \cdot \begin{pmatrix} w_1 \\ w_2 \\ \vdots \\ w_n \end{pmatrix}$$

matrise-
multiplikasjon

Dersom $f(\underline{x}) = \underbrace{\underline{x}^T A \underline{x}}_{\text{kvadr. form}} + \underbrace{B \cdot \underline{x}}_{\text{lineær form}} + \underbrace{C}_{\text{konstant}}$

(A symm.) (B rad)

Så har vi:

$$\frac{\partial f}{\partial \underline{x}} = \begin{pmatrix} f'_{x_1} \\ f'_{x_2} \\ \vdots \\ f'_{x_n} \end{pmatrix} = 2A \cdot \underline{x} + B^T$$

Resultat:

i) A positivt semidefinit $(\underline{x}^T A \underline{x} \geq 0)$ \iff f konveks

ii) A negativt semidefinit $(\underline{x}^T A \underline{x} \leq 0)$ \iff f konkav

i) er alle stationære pkt globale min

ii) — | ————— globale max

$$\underline{rk(A^T A) = rk(A) :}$$

$$A^T A \cdot \underline{x} = \underline{0}$$

$n \times n$ -system

$$A \cdot \underline{x} = \underline{0}$$

$m \times n$ -system

de to systemene
har de same løsningsmengde,
og derfor like mange
frihetsgrader

$$n - rk(A^T A) = n - rk(A)$$

Beweis:

Hvis \underline{x} er løsn. av $A \cdot \underline{x} = \underline{0}$

$$\Leftrightarrow A^T \cdot A \cdot \underline{x} = A^T \cdot \underline{0}$$

$$A^T A \cdot \underline{x} = \underline{0} \Rightarrow \underline{x} \text{ er løsn. av } A^T A \cdot \underline{x} = \underline{0}$$

Hvis \underline{x} er løsn. av $A^T A \cdot \underline{x} = \underline{0}$

$$\Leftrightarrow \underline{x}^T \cdot A^T A \cdot \underline{x} = \underline{x}^T \cdot \underline{0}$$

$$\Downarrow$$
$$\|A \underline{x}\|^2 = (A \cdot \underline{x})^T \cdot (A \cdot \underline{x}) = \underline{0}$$

$$\Leftrightarrow \|A \underline{x}\| = 0$$

$$\Leftrightarrow A \underline{x} = \underline{0} \Rightarrow \underline{x} \text{ er løsn. av } A \cdot \underline{x} = \underline{0}$$

$$f(\underline{\beta}) = \|\underline{\varepsilon}\|^2 = \underline{\beta}^T (X^T X) \underline{\beta} - 2 \underline{y}^T X \underline{\beta} + \underline{y}^T \underline{y}$$

$$\frac{\partial f}{\partial \underline{\beta}} = 2(X^T X) \cdot \underline{\beta} + (-2 \underline{y}^T X)^T$$

$$= 2 X^T X \cdot \underline{\beta} - 2 X^T \underline{y} = \underline{0}$$

$$2 X^T X \cdot \underline{\beta} = 2 X^T \underline{y}$$

$$(X^T X) \cdot \underline{\beta} = X^T \underline{y}$$

$$\underline{\beta} = (X^T X)^{-1} \cdot X^T \underline{y}$$

hvis $|X^T X| \neq 0$

Må uise: i) $X^T X$ positiv semidefinit (slik at det stasjonære punktet er minimum)

ii) $|X^T X| \neq 0$

Om matriser på formen $A^T \cdot A$:

$$A \rightsquigarrow A^T \cdot A$$

$m \times n$ $n \times m$ $m \times n$

$n \times n$
(kvadratisk)

$$(A^T A)^T = A^T \cdot (A^T)^T = A^T \cdot A$$

Symmetrisk

$A^T A$ er positiv semidefinit:

$$\underline{x}^T \cdot (A^T A) \cdot \underline{x} = \underline{x}^T A^T A \underline{x} = (A \underline{x})^T \cdot A \underline{x}$$

$$y = A \cdot \underline{x}$$

$$= \underline{y}^T \cdot \underline{y} = \|\underline{y}\|^2 \geq 0 \quad \text{for alle } \underline{x}.$$

⇓

$A^T A$ er positiv semidefinit

Derfor har vi:

$$|X^T X| \neq 0 \iff \text{rk}(X^T X) = n+1$$

\uparrow
~~non~~
 $(n+1) \times (n+1)$

\Uparrow
 $\text{rk}(X) = n+1$
 \uparrow
 $N \times (n+1)$ -matrise

\Uparrow
 pivot-posisjon i hver kolonne
 i X

\Uparrow
 kolonnevektoren i X
 er lineært uavhengige

$$X = \begin{pmatrix} | & x_{11} & x_{21} & \dots & x_{n1} \\ | & x_{12} & x_{22} & & x_{n2} \\ | & x_{13} & x_{23} & & x_{n3} \\ | & \vdots & \vdots & & \vdots \\ | & \vdots & \vdots & & \vdots \\ | & \vdots & \vdots & & \vdots \end{pmatrix}$$

Ex: $x_3 = 7 + x_1$
 i alle rader
 er en typisk
 linear relasjon

Konklusjon:
 Man bør alltid sørge
 for at kolonnene i X er
 lineært uavhengige.

Ex:

x	y
1	-1
2	0
3	4

$y = \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 4 \end{pmatrix}$

$X^T y = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 2 & 3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} -1 \\ 0 \\ 4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 \\ 11 \end{pmatrix}$

Da er $|X^T X| \neq 0$, og

$$\underline{\beta} = (X^T X)^{-1} \cdot (X^T y)$$

er beste tilpasning

$y = -4 + 2.5x$

$$X = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 2 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} \quad X^T X = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 2 \\ 1 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 3 & 6 \\ 6 & 14 \end{pmatrix}$$

$$|X^T X| = 6 \quad \underline{\beta} = (X^T X)^{-1} (X^T y) = \frac{1}{6} \cdot \begin{pmatrix} 14 & -6 \\ -6 & 3 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 3 \\ 11 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -24/6 \\ 15/6 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -4 \\ 2.5 \end{pmatrix}$$

Ekse:

Vi antar at vi har en bankkonto
og to aksjer som kan kjøpe ved $t=0$
og $t=1$

	B	A-1	A-2	Betinget krav:
$t=0$	1	5	10	
$t=1$				
w_1	1	6	12	100
w_2	1	6	8	0
w_3	1	4	8	0

Kravet er repliserbart om det fins en
handelsstrategi (H_0, H_1, H_2) slik at

$$H_0 + 6H_1 + 12H_2 = 100$$

$$H_0 + 6H_1 + 8H_2 = 0$$

$$H_0 + 4H_1 + 8H_2 = 0$$

$$\begin{pmatrix} 100 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 6 & 12 \\ 1 & 6 & 8 \\ 1 & 4 & 8 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} H_0 \\ H_1 \\ H_2 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} \varepsilon_1 \\ \varepsilon_2 \\ \varepsilon_3 \end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix} H_0 \\ H_1 \\ H_2 \end{pmatrix} = \left(\begin{pmatrix} 1 & 6 & 12 \\ 1 & 6 & 8 \\ 1 & 4 & 8 \end{pmatrix}^T \cdot \begin{pmatrix} 1 & 6 & 12 \\ 1 & 6 & 8 \\ 1 & 4 & 8 \end{pmatrix} \right)^{-1} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 6 & 12 \\ 1 & 6 & 8 \\ 1 & 4 & 8 \end{pmatrix}^T \cdot \begin{pmatrix} 100 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$= \begin{pmatrix} -200 \\ 0 \\ 25 \end{pmatrix}$$

$$H_0 = -200$$

$$H_1 = 0$$

$$H_2 = 25$$

$$\varepsilon_1 = 0$$

$$\varepsilon_2 = 0$$

$$\varepsilon_3 = 0$$

Kravet
er
repliserbart
siden $\underline{\varepsilon} = \underline{0}$.

$$\underline{\text{Pris}} = 50 = 200 - 10 \cdot 25$$

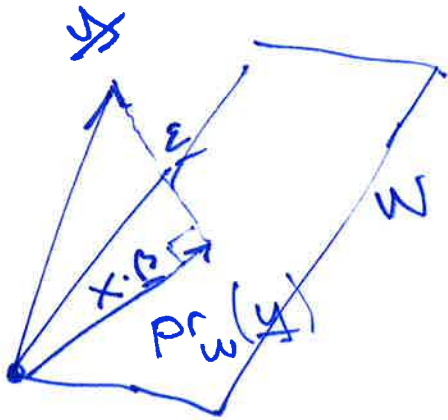
(fair pris for
kontrakten)

Geometrisk bilde v/ projeksjon:

$$\underline{y} = X \cdot \underline{\beta} + \underline{\varepsilon}$$

$$X = \begin{pmatrix} | & \lambda_{11} & \dots & | \\ | & \lambda_{12} & & | \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ | & & & | \end{pmatrix}$$

$$\underline{1} = \begin{pmatrix} | & & & | \\ | & & & | \\ \vdots & & & \vdots \\ | & & & | \end{pmatrix} \quad \underline{x}_1 = \begin{pmatrix} x_{11} \\ x_{12} \\ \vdots \end{pmatrix} \dots$$

$$W = \text{span} \{ \underline{1}, \underline{x}_1, \dots \}$$

Merke:

$$\begin{aligned} \underline{y} &= X \cdot \underline{\beta} \\ &= \beta_0 \cdot \underline{1} + \beta_1 \cdot \underline{x}_1 + \dots \end{aligned}$$

$$\Uparrow \\ \underline{y} \in W$$

For å løse problemet, kunne vi ha regnet ut

$$\underline{\beta} = \text{proj}_W(\underline{y})$$

② Sannsynlighetsregning:

$$[\text{Struktur}] = [S]$$

Kap. 1: (kan løses)

kap 2-4: Går gjennom utvalgte emner

kap 5-6: Pensum har hovedvekt på disse kapitlene, særlig Kap. 6.

Viktige definisjoner

Et stokastisk forsøk er en prosess med klart definerte mulige utfall, men der det faktiske utfallet er uvisst, stokastisk.

Stokastisk = tilfeldig

Utfallsrom:

$\Omega = \{ \omega_1, \omega_2, \omega_3, \dots, \omega_k \}$
der $\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_k$ er de k mulige utfallene

Kan ha uendelige utfallsrom:

$$\Omega = \{ 1, 2, 3, 4, 5, \dots \}$$

diskret

kontinuerlig

$$\Omega = [1, 3]$$

Hendelse, begivenhet er en samling av mulige utfall (en delmængde av Ω)

Vi har en sannsynlighet $p(E)$ knyttet til hver hendelse slik at

krav \rightarrow
til alle
sannsynlighets-
fordeliser:

- i) $0 \leq p(E) \leq 1$
- ii) $p(\Omega) = 1$
- iii) $p(E_1 \cup E_2 \cup \dots) = p(E_1) + p(E_2) + \dots$
når $E_i \cap E_j = \emptyset$ (hendelsene er parvis disjunkte)

Exo: Vi kaster to terninger.

$E =$ vi får minst en seks $F =$ summen er minst 10

$\Omega = \{ (1,1), (1,2), (1,3), (1,4), (1,5), (1,6),$
 $(2,1), \dots$

36
utfall \rightarrow

\vdots
 $(6,1), (6,2), (6,3), (6,4), (6,5), (6,6) \}$

11
utfall \rightarrow

$E = \{ (1,6), (2,6), (3,6), (4,6), (5,6), (6,6)$
 $(6,1), (6,2), (6,3), (6,4), (6,5) \}$

6
utfall \rightarrow

$F = \{ (6,4), (5,5), (4,6), (6,5), (5,6), (6,6) \}$

$E \cup F = \{ \text{alle i } E \text{ og } (5,5) \}$

\cup : union
alle utfall
i E eller F
(eller begge)

$$E \cap F = \{(4,6), (5,6), (6,6), (6,4), (6,5)\}$$

\cap : snitt
 utfall som er både i E og F.

E^c = alle utfall som ikke er i E.

c : komplement

$$P(E) = \frac{11}{36} = \frac{\text{antall gunstige}}{\text{antall mulige}}$$

← gjelder om alle utfall er like sannsynlige

Konsekvenser: av i) - ii) i)

i) $P(E^c) = 1 - P(E)$

ii) $P(E \cup F) = P(E) + P(F) - P(E \cap F)$

iii) $P(E) = P(\omega_1) + P(\omega_2) + \dots + P(\omega_i)$
 her $E = \{\omega_1, \dots, \omega_i\}$

To hendelser E og F er uavhengige

hvis $P(E \cap F) = P(E) \cdot P(F)$. Sannsynligheter

for E, gitt at F har inntrefft, kalles

en betynt sannsynlighet $P(E|F)$. Vi har

$$P(E|F) = \frac{P(E \cap F)}{P(F)}$$